7de JAARGANG. CURACAO DEN 24n MEI 1890 No 334

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 *tot* 7 *regels fl.* 0,50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— *pa tres luna, pagar padilanti.*
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— *pa anja.*
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 *té* 7 *regel, fl* 0,50 *cada regel mas fl.* 0,07½.

HEROPENING DER PRUISISCHE KAMER.

Naar de Pruisische Kamer, waar Bismarck in de laatste jaren geen voet meer gezet had, is de nieuwe Rijkskanselier Caprivi met het geheele ministerie bij den aanvang van 't nieuwe zittingsjaar heengetrokken. Hij moest daar zijn eerste redevoering houden, zich voorstellen aan de Kamer, zijn standpunt in 't licht plaatsen. Dat had menigeen er heen gelokt, nieuwsgierig en vol verwachting naar de dingen, die komen zoúden. Dat eerste optreden is met luide, welgemeende toejuichingen begroet en door de binnen- en buitenlandsche bladen met sympathie besproken.

Caprivi kwam zonder *program*; want zeide hij, in den laatsten tijd stond hij als gewoon leger-commandant te ver van het politieke leven verwijderd om eensklaps reeds zijn geheelen werkkring te overzien. Hij kwam dus enkel betrekkingen aanknoopen met de afgevaardigden, om te zamen tot een *zakelijke* behandeling der aan de orde komende voorstellen te geraken. Bismarck had zooveel voorlichting niet noodig, maar voor hem, Caprivi, is zij gewenscht. Hij kan zich natuurlijk niet meten met zijn grooten voorganger; maar hij had toch met vertrouwen de betrekking aanvaard in de hoop de belangen des Lands evenals Bismarck te kunnen behartigen, zij het dan ook op bescheidener schaal. Het staatsgebouw dat door de hulp van zijn voorganger gesticht werd, is sterk genoeg om ook zonder den machtigen Bismarck wind en weer te weerstaan. De Voorzienigheid heeft op het uur der scheiding den persoon des jongen Keizers op den voorgrond doen treden, die schijnt voorbeschikt te wezen om de leemte, ontstaan door Bismarcks aftreden, aan te vullen.

Spreker bezit een onschokbaar geloof in de toekomst van Pruisen, dat, evenals het tegen zijn schouders leunende Duitsche Rijk, nog voor langen tijd een historische noodzakelijkheid is. Land en Rijk gaan nog een hoopvolle toekomst te gemoet.

Bij al de welwillendheid die uit dat optreden en die woorden spreekt, ontsnapt het de aandacht toch niet dat het pruisisch element hier weder sterk op den voorgrond treedt. In die laatste woorden spreekt de geest, die 27 jaren over Duitschland regeerde, de geest van den "herrschgewaltigen" Bismarck, die niet spoedig verdwijnen zal. Het gevoel van superioriteit is iederen Pruis eigen. Sedert den dag van Sadowa is het Pruisische zelfbewustzijn natuurlijk nog veel meer ontwikkeld, en wanneer de nieuwe kanselier zegt, "ik geloof, dat het voortbestaan *van den Pruisischen Staat en van het aan zijne schouders leunende Duitsche Rijk* nog lang eene wereldhistorische noodzakelijkheid is" dan behoeft men zich volstrekt niet te verwonderen of teleurgesteld te gevoelen. Pruisen zal ook onder Caprivi en Wilhelm II den toon in Duitschland blijven aangeven, en de overige Duitsche Staten zullen moeten voortgaan, vol ijver te waken, om niet geheel onder te gaan en de laatste rest van hun zelfstandigheid te verliezen.

De heer Von Caprivi heeft dus volkomen gelijk, wanneer hij zegt, dat er van geen nieuwe aera voor Duitschland sprake kan wezen; de keizer zelf heeft reeds op plechtige wijze verklaard, dat men den ouden koers zou blijven houden, en de heer Von Caprivi heeft dit, Bismarcks buitengewone verdiensten volmondig erkennend, uitdrukkelijk beaamd.

Maar toch, al blijft het „fortiter in re", het energieke bestuur der zaken onder Pruisisch opperbevel volkomen van kracht, de nieuwe minister president is gezind, het „suaviter in modo" meer te behartigen, de zware kurassierslaarzen met de kletterende sporen uit te trekken, zachter, beminnelijker, toeschietelijker op te treden, ook aan anderen het oor te leenen en het woord te gunnen, aan de ministers en volksvertegenwoordigers meer zelfstandigheid toe te kennen, en alles uit den weg te ruimen, wat bij het onvermijdelijk verschil van meeningen en opvattingen tot hatelijkheid, tot verbittering kan aanleiding geven.

De heer Von Caprivi heeft zijn voorganger, den genialen en ijzersterken oprichter van het Duitsche Rijk, ten hoogste geprezen en erkend, dat hij bij het overnemen van zijn ambt met een bedenkelijk tekort zou beginnen wanneer hij alleen op zijn eigen persoon het oog gevestigd hield. De persoon van den jeugdigen monarch en de vastheid van het Pruisisch-Duitsche Staatsgebouw gaven hem alleen den moed, om zonder aarzelen de erfenis van Bismarck te aanvaarden.

Maar — en in dat maar ligt een scherpe kritiek van het verleden en het program van een betere toekomst opgesloten — door de grootte van Bismarck, die een zoo buitengewone plaats innam „ zoo geheel op zich zelf stond, zoo zelfstandig en zonder naar anderen te vragen of om te zien, te werk ging, moest wat kleiner was in de schaduw blijven staan, kon veel, wat wenschelijk was en wat recht had te leven, niet opkomen, moest menige zaak van gewicht ongedaan blijven.

Dit zal nu, althans naar den wil van den nieuwen minister-president, anders worden. De heer Von Caprivi treedt niet met een vast programma op, dat hij à tort et à travers, zonder tegenwerpingen te dulden, ten uitvoer wil brengen: hij verklaat integendeel zijn bereidwilligheid, om de gedachten en wenschen, die vroeger brusk van de hand werden gewezen, opnieuw aan te hooren en te onderzoeken en ze, naar gelang het mogelijk zal blijken, ook te verwezenlijken. Daarbij zal op het „ van waar of van wien ?" dier voorstellen niet worden gelet: het welzijn van den Staat zal de eenige maatstaf wezen, waarnaar zij zullen worden gemeten.

Is dat niet een nieuwe geest, die veel goeds voor Duitschland belooft?

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Ll. Dinsdag werd in de S. Anna kerk aan de Overzijde door Z. D. H. Mgr. Joosten een pontificale H. Mis van Requiem opgedragen tot rust der zielen van de overleden Bisschoppen van Curaçao. Een menigte geloovigen stroomde dien dag naar den tempel en gaf door hunne gebeden getuigenis van hunne dankbaarheid voor de weldaden van hun geestelijke Herders ontvangen.

Onder de geloovigen die het kerkgebouw vulden bevonden zich de H. E. Gestr. Heer Gouverneur en de voornaamste katholieken.

—

Belanghebbenden kunnen zich van af *primo Mei e. k., ten parkette van den Procureur generaal* vervoegen tot het doen slaan in halsbanden voor honden van de merkletter bedoeld bij art. 1, en van de letter V voorgeschreven bij art. 5 van de verordening van den 27sten December (P. B. van 1890 No. 4.)

—

Ten Parkette van den *Procureur-Generaal* ligt ter beschikking van den daarop rechthebbbenden *een gouden vingerring met versiersels*, alhier op straat gevonden, alsook een **Doekspeld** ten Gouvernementshuize op den vloer gevonden, na de receptie aldaar op den 18 dezer.

—

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de volgende kohieren van aanslag zijn executior-verklaard; te weten:

Wegens "*Belasting op Grondeigendommen en Hypotheken,*" over het jaar 1890, bij Gouvernements beschikking van den 3n. April No. 220:

Wegens "*Belasting op den Invoer*" "*Accijnsrecht op sterke dranken*" en "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken,*" over het *Eerste kwartaal 1890*, bij Gouvernements-beschikking van den 20n. Mei 1890 No. 343.

—

Publieke inschrijving wegens de levering aan 's Lands magazijn alhier van:

p. m. 3000 K. G. *tarweemeel* benoodigd tot het bakken van brood voor het Garnizoen enz.

Gegadigden gelieven op *a. s. Dinsdag, den 27n.* dezer uiterlijk tot en met het vallen van het middagschot hunne inschrijvingsbiljetten vergezeld van monsters van eene hoeveelheid van minstens 1,5 k. g. meel, in wit papier gewikkeld, ter Administratie van financiën in te leveren; zullende de biljetten waarin de merken der vaten niet vermeld, de aan te biedene prijzen niet duidelijk, of wel doorgehaald of veranderd zijn, niet in aanmerking komen; voorts wordt bekend gemaakt dat voor *tarra* per vat zal worden afgetrokken het

FEUILLETON.

Di cuater mandamiento.

1343.

Continuación i conclusión

Reynoud tabata sintá, net manera Otto a bisa e duquesa, na mesa di bankete coe más di binti di su amigonan libertino na Valckenhof.

E mesa tabata adorná coe toer clase di páhara koe nan a tirá den mondi espacioso di Arhem i Nymegen, i di un cargamentoe di comida di mas exquisita, koe tabata doena téstimonio di deseo di luho i di disipación dje duque. Incesantemente e pahe i escuderonan tabata bini coe canica grandi di bebida espumosa, bin yená bekernan di plata.

Toer e amigonan na mesa tabata hende noble ma salvahe, coe cabei largoe pretoe, coe cara hawá, ma encendá, na consecuencia di tanta borrachería, i nan wowo casi no por a habrí más den nan cabez. Un boroto insoportable, acompanjá di maldicionnan terrible i di expresionnan sacrilega, tabata resoná den e sala di arma, adorná coe bandera bjeeuw, kibra, i escudonan di diferente color, trofeo di guerra di cruzada.

—"¡Pa spada di San Pedro!" conde di Gulick koe tabatin su jioe homber comprometé coe un dje jioenan muhé di Reynoud, a grita; "awor nos por divertí nos coe toer libertad, pasobra nos no tin di temé presencia dje muhenan santa, koe ta gloriá nan curpa pa cada palabra koe salí fó di nos boca."

—"Bo tin razón," e duque a respondéle medio gagoe; "Eleonora ta bon sigurá na Rozendaal."

—"Bo no por nengá," e conde a contestá, "koe tabata un famoso conseho di ganjá koe bo esposa tin lepra, afin di alehéle aki afó. Ayá na Rozendaal él por rezá i doena instrucción di moralidad manera ta parcéle. ¡Es koe por goza, provechá gozá....!" i na un bebé él a bebé su beker toer afó.

—"¿I bo no tin miedò, Senjor Reynoud, dje pronosticación di bo roeman muhé, e Santa Clarisse, di Keulen?" un cobarde sintá ayá bandá di mesa a riscá puntra.

—"Nó, maldita sea mi....!" e duque a grita coe un voz manera un donder i él a dal su manoe duroe riba mesa." ¡Semehante disparate di muhenan fanática;.... ma Eleonora............" ma él no por a sigui más. Bien pronto él a bolbé toema ánimo, mirando koe toer e amigonan a keda ta fihéle coe un vista di bofón; i él, yenando un beker atrobé, él a paséle pa e conde di Gulick, bisando:

—"¡Senjor di Gulick! ¡riba bo salud!"

—"¡Dios conserva bo!" e conde hipócrito a contestá bebiendo e glas di bebida koe e duque a presentéle.

Má apenas e palabra ayí a caí fó di su boca, koe portanan a dal habrí i un muhé a drentá den e sala di fiesta. Su cara, triste figura di disgusto i padecimiento, tabata bleek manera alabaster; su bistí un simple camisa di seda fini, tapá coe un mantel hanchoe. Ma su pasonan tabata firme, su presencia orguljosa; él a drentá coe un magestad koe a imponé nan toer silencio, i él a camná yegá té delanti di Reynoud. Dos muchá homber chiquito, cara rosá i amable, tabata tené su manoe.

E boroto salvahe dje amigonan a stop di golpi, i un silencio profundo a keda reina. Toer e noblenan lembedó a drai mira otro i caba nan a clabá nan vista riba e muhé porfía. Ma Reynoud a keda sintá manera un morto i él a temblá di cabez te na pía, ora Eleonora coe su dos jioenan a caí na rodilja su delanti, i koe e muhé dici coe n' éle coe un voz dolorosa.

—"¡Senjor Reynoud! un tempoe bo a yegá di stimá Eleonora di Inglaterra, i bo a hura koe mi manoe lo ta dicha pa bo i pa bo terranan. ¡Ai! ¿Oenda e amor tá, na oenda e dicha a keda? .... Bo a rechazá mi, bo a alehá mi, pa mi i mi jioenan, nos yorá i moeri den soledad, ¿I pakiko? Bo ta acusá mi di un enfermedad deshonrosa, koe

De ondergeteekende maakt hierbij bekend dat hij verhuisd is naar de Breede straat, Overzijde, en dat bij hem nog steeds verkrijgbaar zijn à contant tegen veel verminderden prijs onderstaande artikelen:

Staaf- en Plaatijzer van diverse afmetingen, rood Bladkoper, Staven rood Koper, Douglaspompen, Compositiebuizen voor Putten en Regenbakken, Bankschroeven, Vijlen, Mokers, Keggen, Koper- en Yzerdraad, Bascules van 25 k°, Smeltkroezen, 1 Copieerpers, Bancatin etc, benevens 2 Alambieken, elk inhoudende ±-120 Gallons met Cabezote en slang.

Curaçao, 23 April 1890.

H. SCHEIDELAAR.

COLEGIO STO. TOMAS.

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCION DEL ILMO.

OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informas diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

TE KOOP

BIJ

René Hellmund

OTRABANDA—MOLENPLEIN.

DAKPANNEN (Hollandsch & Fransch model). Alle soorten van PROVISIEN en DRANKEN.

Versch ontvangen.

Curaçao, den 28 April 1890.

DE VENTA.

Las 2 casas N°. 163 y 164 situadas en la Calle ancha de Otrabanda, como tambien algunos muebles casi nuevos.

Ocúrrase á

ISAAC F. MARCHENA.

Curazao, Abril 30 de 1890.

Openbare verkooping.

Op Donderdag 22 Mei a. s. des middags om 12 uur zal voor het gebouw van de *Curaçaosche Hypotheekbank* in het openbaar verkocht worden.

Het Huis N°. 184, gelegen in de Rifwaterstraat, Overzijde, toebehoorende aan Maria E. R. Cordero Isiera c. s.

De veilconditiën en koopbrieven liggen ter inzage, ten kantore van den Notaris J. W. Heldewier Vignon.

Curaçao, 25 April 1890.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

Doet "Pt° España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	April	30	Mei	10	Mei	22	Juni	3	Juni	14	Juni	26
Komt aan te CURAÇAO	Mei	7	„	16	„	28	„	10	„	20	Juli	2
Vertrekt van „	„	8	„	17	„	29	„	11	„	21	„	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	9	„	18	„	30	„	12	„	22	„	4
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	12	„	23	„	4
Komt aan te LA GUAYRA..	„	10	„	20	„	31	„	13	„	24	„	5
Vertrekt van „ ..	„	14	„	24	Juni	6	„	17	„	28	„	12
Komt aan te PTO. CABELLO	„	15	„	25	„	7	„	18	„	29	„	13
Vertrekt van „	„	15	„	26	„	7	„	18	„	30	„	14
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	„	8	„	19	Juli	1	„	15
Vertrekt van „	„	17	„	28	„	10	„	20	„	2	„	16
doet LA GUAYRA aan	„	18	„	29	„	11	„	21	„	3	„	17
doet PORT SPAIN aan			„	30	„	12			„	4	„	18
Komt aan te NEW-YORK..	„	25	Juni	5	„	18	„	28	„	10	„	24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	4
Komt aan te MARACAIBO....		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van "		15		27	Juni	8		18		30		12
Komt aan te CURAÇAO......		16		28		9		19	Juli	1		15

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	3
Komt aan te CORO.......		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van „		15		27	Juni	8		18		30		14
Komt aan te CURAÇAO....		16		28		9		19	Juli	1		15

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

De passagiers die op den 22 Mei, en 3 en den 26 Juni uit New-York naar Pt° España vertrekken, zullen op Curaçao overschepen en acht dagen daarna de plaats hunner bestemming bereiken.

* Het Stoomschip *Philadelphia* zal Pto. España niet aan doen.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten op Curaçao.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc

Estas pildoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL y MEDICINAL*

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, Personas débiles, Pérdidas blancas**, etc. El *Aceite de bacalao* de *HOGG* es el mas abundante en materia de *bases activas.*

Se vende en frascos TRIANGULARES. Fíjese sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las Farmacias.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia ; Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LAVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Pildoras anti-neurálgicas del Dr. CRONIER.

Exijir el Sello de la Garantia de la Unión de los Fabricantes

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

ACEITE PARA ALUMBRADO

LUZ DIAMANTE,

De La Fabrica

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK

LIBRE DE EXPLOSION. HUMO Y MAL OLOR.

170 Grados de Farenheit.

Este aceite está fabricado por una redestilacion especial, exclusivamente para el uso doméstico y muy particularmente donde hay niños. Es cristalino como el agua destilada. Su luz es clara, brillante y sin olor.

ES TAN COMPLETAMENTE SEGURO

que si la lámpara se quiebra por casualidad, la llama quedará extinguida en el acto. Está envasado en la misma forma que el kerosene corriente teniendo las latas un sifon de Patente que permite llenar las lámparas con la misma lata, sin derrames de ninguna especie. Las mismas lámparas en uso en la actualidad sirven para la Luz Diamante, limpiándolas y poniendo mechas nuevas que no esten saturadas con otra clase de kerosene.

Tambien envasamos la Luz Diamante en latas de 1 y 2 galones espresamente para el uso de familias.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA

„LA UNIÓN".

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores JOHN WEES y A. CAPELLO, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado pechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.

ELEGANCIA EN EL CORTE,

PRONTITUD Y ESMERO

EN EL TRABAJO,

BARATURA EN LOS PRECIOS.

Winkel di Carpinter i Smid

"LA UNION"

na Schaarlo, dilanti cas di

A. MARCHENA.

Ta bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta combida publico di bin mira. Tambe nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

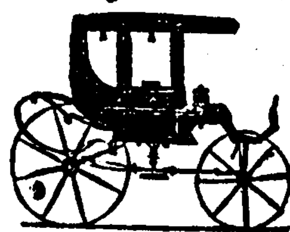
SASTRERIA I ZAPATERIA.

"LA UNION."

Na Punda, Heerenstraat, ariba Pakoes di

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigí pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trabamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

RIJTUIGMAKERIJ.

Door samenwerking van verschillende leden der Sint Jozefs- Gezellen- Vereeniging is de Smederij en Timmermanswinkel "LA UNION," Scharloo tegenover het woonhuis van den Heer A. Marchena, in staat voor billijken prijs rijtuigen te herstellen, te overtrekken en te schilderen. Ook zijn zij in de gelegenheid binnen korten tijd geheel nieuwe rijtuigen te leveren met tuig, kussens, enz.

INTERESANTE.

Es koe ta firma aki bao, ta ofrece su sirbici na público, pa traha i drecha *Rosario* mescos i hasta mas duro koe di otro lugar.

Curaçao, December 1889.

JULES A. VEESE

7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 24n MEI 1890 No 334

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HEROPENING DER PRUISISCHE KAMER.

Naar de Pruisische Kamer, waar Bismarck in de laatste jaren geen voet meer gezet had, is de nieuwe Rijkskanselier Caprivi met het geheele ministerie bij den aanvang van 't nieuwe zittingsjaar heengetrokken. Hij moest daar zijn eerste redevoering houden, zich voorstellen aan de Kamer, zijn standpunt in 't licht plaatsen. Dat had menigeen er heen gelokt, nieuwsgierig en vol verwachting naar de dingen, die komen zouden. Dat eerste optreden is met luide, welgemeende toejuichingen begroet en door de binnen- en buitenlandsche bladen met sympathie besproken.

Caprivi kwam zonder *program;* want zeide hij, in den laatsten tijd stond hij als gewoon leger-commandant te ver van het politieke leven verwijderd om eensklaps reeds zijn geheelen werkkring te overzien. Hij kwam dus enkel betrekkingen aanknoopen met de afgevaardigden, om te zamen tot een *zakelijke* behandeling der aan de orde komende voorstellen te geraken. Bismarck had zooveel voorlichting niet noodig, maar voor hem, Caprivi, is zij gewenscht. Hij kan zich natuurlijk niet meten met zijn grooten voorganger; maar hij had toch met vertrouwen de betrekking aanvaard in de hoop de belangen des Lands evenals Bismarck te kunnen behartigen, zij het dan ook op bescheidener schaal. Het staatsgebouw dat door de hulp van zijn voorganger gesticht werd, is sterk genoeg om ook zonder den machtigen Bismarck wind en weer te weerstaan. De Voorzienigheid heeft op het uur der scheiding den persoon des jongen Keizers op den voorgrond doen treden, die schijnt voorbeschikt te wezen om de leemte, ontstaan door Bismarcks aftreden, aan te vullen.

Spreker bezit een onschokbaar geloof in de toekomst van Pruisen, dat, evenals het tegen zijn schouders leunende Duitsche Rijk, nog voor langen tijd een historische noodzakelijkheid is. Land en Rijk gaan nog een hoopvolle toekomst te gemoet.

Bij al de welwillendheid die uit dat optreden en die woorden spreekt, ontsnapt het de aandacht toch niet dat het pruisisch element hier weder sterk op den voorgrond treedt. In die laatste woorden spreekt de geest, die 27 jaren over Duitschland regeerde, de geest van den "herrschgewaltigen" Bismarck, die niet spoedig verdwijnen zal. Het gevoel van superioriteit is iederen Pruis eigen. Sedert den dag van Sadowa is het Pruische zelfbewustzijn natuurlijk nog veel meer ontwikkeld, en wanneer de nieuwe kanselier zegt, "ik geloof, dat het voortbestaan *van den Pruisischen Staat en van het aan zijne schouders leunende Duitsche Rijk* nog lang eene wereldhistorische noodzakelijkheid is" dan behoeft men zich volstrekt niet te verwonderen of teleurgesteld te gevoelen. Pruisen zal ook onder Caprivi en Wilhelm II den toon in Duitschland blijven aangeven, en de overige Duitsche Staten zullen moeten voortgaan, vol ijver te waken, om niet geheel onder te gaan en de laatste rest van hun zelfstandigheid te verliezen.

De heer Von Caprivi heeft dus volkomen gelijk, wanneer hij zegt, dat er van geen nieuwe aera voor Duitschland sprake kan wezen; de keizer zelf heeft reeds op plechtige wijze verklaard, dat men den ouden koers zou blijven houden, en de heer Von Caprivi heeft dit, Bismarcks buitengewone verdiensten volmondig erkennend, uitdrukkelijk beaamd.

Maar toch, al blijft het „fortiter in re", het energieke bestuur der zaken onder Pruisisch opperbevel volkomen van kracht, de nieuwe minister president is gezind, het „suaviter in modo" meer te behartigen, de zware kurassierslaarzen met de kletterende sporen uit te trekken, zachter, beminnelijker, toeschietelijker op te treden, ook aan anderen het oor te leenen en het woord te gunnen, aan de ministers en volksvertegenwoordigers meer zelfstandigheid toe te kennen, en alles uit den weg te ruimen, wat bij het onvermijdelijk verschil van meeningen en opvattingen tot hatelijkheid, tot verbittering kan aanleiding geven.

De heer Von Caprivi heeft zijn voorganger, den genialen en ijzersterken oprichter van het Duitsche Rijk, ten hoogste geprezen en erkend, dat hij bij het overnemen van zijn ambt met een bedenkelijk tekort zou beginnen wanneer hij alleen op zijn eigen persoon het oog gevestigd hield. De persoon van den jeugdigen monarch en de vastheid van het Pruisisch-Duitsche Staatsgebouw gaven hem alleen den moed, om zonder aarzelen de erfenis van Bismarck te aanvaarden.

Maar — en in dat maar ligt een scherpe kritiek van het verleden en het program van een betere toekomst opgesloten—door de grootte van Bismarck, die een zoo buitengewone plaats innam „zoo geheel op zich zelf stond, zoo zelfstandig en zonder naar anderen te vragen of om te zien, te werk ging, moest wat kleiner was in de schaduw blijven staan, kon veel, wat wenschelijk was en wat recht had te leven, niet opkomen, moest menige zaak van gewicht ongedaan blijven.

Dit zal nu, althans naar den wil van den nieuwen minister-president, anders worden. De heer Von Caprivi treedt niet met een vast programma op, dat hij à tort et à travers, zonder tegenwerpingen te dulden, ten uitvoer wil brengen; hij verklaat integendeel zijn bereidwilligheid, om de gedachten en wenschen, die vroeger brusk van de hand werden gewezen, opnieuw aan te hooren en te onderzoeken en ze, naar gelang het mogelijk zal blijken, ook te verwezenlijken. Daarbij zal op het „van waar of van wien?" dier voorstellen niet worden gelet: het welzijn van den Staat zal de eenige maatstaf wezen, waarnaar zij zullen worden gemeten.

Is dat niet een nieuwe geest, die veel goeds voor Duitschland belooft?

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Ll. Dinsdag werd in de S. Anna kerk aan de Overzijde door Z. D. H. Mgr. Joosten een pontificale H. Mis van Requiem opgedragen tot rust der zielen van de overleden Bisschoppen van Curaçao. Een menigte geloovigen stroomde dien dag naar den tempel en gaf door hunne gebeden getuigenis van hunne dankbaarheid voor de weldaden van hun geestelijke Herders ontvangen.

Onder de geloovigen die het kerkgebouw vulden bevonden zich de H. E. Gestr. Heer Gouverneur en de voornaamste katholieken.

Belanghebbenden kunnen zich van af *primo Mei e. k., ten parkette van den Procureur generaal* vervoegen tot het doen slaan in halsbanden voor honden van de merkletter bedoeld bij art. 1, en van de letter V voorgeschreven bij art. 5 van de verordening van den 27sten December (P. B. van 1890 No. 4.)

Ten Parkette van den *Procureur-Generaal* ligt ter beschikking van den daarop rechthebbbenden *een gouden vingerring met versiersels,* alhier op straat gevonden, alsook een **Doekspeld** ten Gouvernementshuize op den vloer gevonden, na de receptie aldaar op den 18 dezer.

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de volgende kohieren van aanslag zijn executior-verklaard; te weten:

Wegens "*Belasting op Grondeigendommen en Hypotheken,*" over het jaar 1890, bij Gouvernements beschikking van den 3n. April No. 220;

Wegens "*Belasting op den Invoer*" "*Accijnsrecht op sterke dranken*" en "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken,*" over het *Eerste kwartaal 1890,* bij Gouvernements-beschikking van den 20n. Mei 1890 No. 343.

Publieke inschrijving wegens de levering aan 's Lands magazijn alhier van:

p. m. 3000 K. G. *tarweemeel* benoodigd tot het bakken van brood voor het Garnizoen enz.

Gegadigden gelieven op *a. s. Dinsdag, den 27n.* dezer uiterlijk tot en met het vallen van het middagschot hunne inschrijvingsbiljetten vergezeld van monsters van eene hoeveelheid van minstens 1,5 k. g. meel, in wit papier gewikkeld, ter Administratie van financiën in te leveren; zullende de biljetten waarin de merken der vaten niet vermeld, de aan te biedene prijzen niet duidelijk, of wel doorgehaald of veranderd zijn, niet in aanmerking komen; voorts wordt bekend gemaakt dat voor *tarra* per vat zal worden afgetrokken het

FEUILLETON.

Di cuater mandamiento.

1343.

Continuación i conclusión

Reynoud tabata sintá, net manera Otto a bisa e duquesa, na mesa di bankete coe más di binti di su amigonan libertino na Valckenhof.

E mesa tabata adorná coe toer clase di páhara koe nan a tirá den mondi espacioso di Arhem i Nymegen, i di un cargamentoe di comida di mas exquisita, koe tabata doena téstimonio di deseo di luho i di disipación dje duque. Incesantemente e pahe i escuderonan tabata bini coe canica grandi di bebida espumosa, bin yená bekernan di plata.

Toer e amigonan na mesa tabata hende noble ma salvahe, coe cabei largoe pretoe, coe cara hawá, mà encendá, na consecuencia di tanta borracheria. I nan wowo casi no por a habri más den nan cabez. Un boroto insoportable, acompanjá di maldicionnan terrible i di expresionnan sacrilega, tabata resoná den e sala di arma, adorná coe bandera bjeeuw, kibra, i escudonan di diferente color, trofeo di guerra di cruzada.

—"¡Pa spada di San Pedro!" conde di Gulick koe tabatin su jioe homber comprometé coe un dje jioenan muhé di Reynoud, a grita; "awor nos por diverti nos coe toer libertad, pasobra nos no tin di temé presencia dje muhenan santa, koe ta gloriá nan curpa pa cada palabra koe sali fó di nos boca."

—"Bo tin razón," duque a respondéle medio gagoe; "Eleonora ta bon sigurá na Rozendaal."

—"Bo no por nengá," e conde a contestá, "koe tabata un famoso conseho di ganjá koe bo esposa tin lepra, afin di alehéle aki afó. Ayá na Rozendaal di por rezá i doena instrucción di moralidad manera ta parcéle. ¡Es koe por goza, provechá gozá.... !" i na un bebé di a bebé su beker toer afó.

—"¡I bo no tin miedò, Senjor Reynoud, dje pronosticación di boe roeman muhé, e Santa Clarisse, di Keulen?" un cobarde sintá ayá bandá di mesa a riscá puntra.

—"Nó, maldita sea mi.... !" e duque a grita coe un voz manera un donder i él a dal su manoe duroe riba mesa." ¡Semehante disparate di muhenan fanática;... ma Eleonora.........." ma él no por a sigui más. Bien pronto él a bolbé toema ánimo, mirando koe toer e amigonan a keda ta fihéle coe un vista di bofón; i él, yenando un beker atrobé, él a paséle pa e conde di Gulick, bisando:

—"¡Senjor di Gulick! ¡riba bo salud!"

—"¡Dios conserva bo!" e conde hipócrito a contestá bebiendo e glas di bebida koe e duque a presentéle.

Má apenas e palabra ayí a caí fó di su boca, koe portanan a dal habri i un muhé a drentá den e sala di fiesta. Su cara, triste figura di disgusto i padecimiento, tabata bleek manera alabaster; su bistí un simple camisa di seda fini, tapá coe un mantel hanchoe. Ma su pasonan tabata firme, su presencia orguljosa; él a drentá coe un magestad koe a imponé nan toer silencio, i él a camná yegá té delanti di Reynoud. Dos muchá homber chiquito, cara rosá i amable, tabata tené su manoe.

E boroto salvahe dje amigonan a stop di golpi, i un silencio profundo a keda reina. Toer e noblenan lembedó a drai mira otro i caba nan a clabá nan vista riba e muhé porfía. Ma Reynoud a keda sintá manera un morto i él a temblá di cabez te na pia, ora Eleonora coe su dos jioenan a caí na rodilja su delanti, i koe e muhé dici coe un voz dolorosa.

—"¡Senjor Reynoud! un tempoe bo a yegá di stimá Eleonora di Inglaterra, i bo a hura koe mi manoe lo ta dicha pa bo i pa bo terranan. ¡Ai! ¿Oenda e amor tá, na oenda e dicha a keda? .... Bo a rechazá mi, bo a alehá mi, pa mi i mi jioenan, nos yorá i moeri den soledad, ¿I pakiko? Bo ta acusá mi di un enfermedad deshonrosa, koe

gemiddeld gewicht van drie der vaten en dat de toekenning binnen 3 maal 24 uren na de inschrijving zal plaats hebben.

De belanghebbenden kunnen bij de opening der biljetten tegenwoordig zijn of wel zich doen vertegenwoordigen.

De gunning houdt het Bestuur zich voor en de leverantie zal geschieden overeenkomstig de bepalingen vervat in de Gouvernements beschikking van den 10 September 1853, N° 470, P. B. N°. 5.

Lyst van brieven, die onbestelbaar zyn bevonden:

Nicasio Ma. Aular, Manuel A. Henriquez i Carrazal, Thereria Duzinsky, P. C. Evertsz, R. Gonzalez P, Luis Anto. Gomez, M. de W. de Henriquez. Adelina Keyzer, Juan P. Meroera, Benigno Maldonado, A. G. Schotborgh, Maria de los A. Salvatierra. E. M. Pinto, Isabel de Pool.

Aangeteekende Stukken:

Emmanuel Martial, Daniel I. Sasso.

Niet voor verzending vatbaar:

Een brief geadresseerd aan aan Anna Jerman.

NEDERLAND.

Met vijf eerw. Zusters Franciscanessen van de Congregatie te Rozendaal, een onderwijzer en zijn kleinen reisgenoot heeft de ZEw. Pastoor Frie zich Donderdag ll. te Amsterdam ingescheept naar Curaçao.

Wij wenschen ZZEerw. en zijn reisgenooten een behouden overtocht.

Ter vervanging van den heer Fabius is tot lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal te Delft gekozen de heer Van de Velde, candidaat der katholieken en antirev. met 1393 tegen 1274 stemmen, die de heer Van Karnebeek (lib.) op zich vereenigd had.

BUITENLAND.

Rome.— De correspondent van de *New-York Herald* heeft de bijzondere eer genoten, toegelaten te worden tot eene audiëntie bij Z. H. Leo XIII, terwijl deze hem zelfs machtigde, het gesprokene openbaar te maken.

Daar de Paus geen Engelsch spreekt, had hij voor tolk dr. Booker, vice-rector van het Amerikaansch college. De correspondent werd door een geheim kamerheer in het werkkabinet van Leo XIII geleid.

De Paus zat in een vergulden leunstoel, met rood fluweel bekleed. De bezoeker kon aanstonds bemerken, dat alles wat er over de gezondheid van den Paus gezegd is, allen grond mist. Zijne krachtige gebaren en zijne heldere stem getuigen daarentegen van een groote levenskracht. Toen de Paus zijn bezoeker had doen plaats nemen, zei hij tot hem:

"Ik heb recht op de sympathie der Amerikanen, want ik bemin hen en hun land. Ik voed genegenheid voor alle bewoners van Amerika, katholieken en protestanten. Uwe constitutie laat der Kerk, die groote vorderingen maakt, volle vrijheid. De landen, waar de Kerk vrij is, zullen altijd gelukkig en gezegend zijn.

Ik bemin de Amerikanen wegens hun openhartig karakter en den eerbied, dien zij het Christendom en de christelijke zedeleer toedragen.

De pers, die heden zeer machtig is, moet mij helpen om den geest van godsdienst en liefdadigheid en de beginselen der zedeleer te verspreiden.

Ik schat de achting hoog, welke de protestanten voor mij koesteren en ben er hun erkentelijk voor. De Stedehouder van den Christus, in Amerika geëerbiedigd, wordt het, helaas! niet altijd in Europa, waar velen het hoofd der Christenheid haten en den H. Stoel beleedigen.

Vervolgens sprak de H. Vader bewogen over zijn vurige begeerte naar een algemeene ontwapening der volkeren, en, door den correspondent er over ondervraagd, over het principe van een scheidsgerecht in sociale kwesties.

Het zou te veel plaats beslaan, wanneer wij dit alles uitvoerig wilden meedeelen, terwijl ook het bovenstaande onder voorbehoud moet worden aangenomen.

— De Oostenrijksche Pelgrims zijn te Rome aangekomen en woonden Donderdag, 17 April, in de Consistoriezaal de H. Mis des H. Vaders bij. In de daaropvolgende audiëntie sprak de H. Vader hun toe, herinnerde aan de Encycliek *Sapientia*, beval hun gehoorzaamheid jegens de Bisschoppen en ijver voor het geloof aan, en schonk ten slotte den Apostolischen zegen, aan Keizer, vaderland, geestelijkheid en volk.

Zondag daarop zou de H. Vader de Italiaansche bedevaartgangers ontvangen en een toespraak houden.

Bij de ontvangst der Duitsche pelgrims in den loop dezer maand wordt een belangrijke redevoering verwacht: zij zal de kerkelijke politiek en de arbeidsconferentie te Berlijn betreffen.

Frankrijk.— Zooals men weet is Carnot, President der Fransche Republiek een rondreisjeaan het maken door Frankrijk. Bij zijn aankomst te Aix heeft de aartsbisschop Mgr. Gouthe Soulard een prachtige redevoering gehouden, welke luidt als volgt:

„Mijnheer de president der republiek! Na een reis in het Zuiden, sprak Lodewijk XIII in deze bewoordingen van onze provincie: Te Arles ben ik als een edelman ontvangen, te Marseille als een koning, te Aix als een God. Gij zult meer eenvoudig, maar niet minder waar zijn, mijnheer de president, door te zeggen, dat wij u ontvangen hebben als den vertegenwoordiger van God, die de godsdienstige en maatschappelijke machten geschapen en ze tot een machtig geheel vereenigd heeft.

Wij, katholieken van overtuiging en in de practijk, wij vooral, geestelijken, die het laatst den eerbied zouden bewaren, indien hij ooit uit deze wereld zou verdwijnen, wij gelooven en leeren, dat elk gezag, het nederigste zoowel als het meest verhevene, Gods plaats inneemt.

Wij omvatten in een zelfde liefde en toewijding het hemelsche en het Fransche vaderland. Ons gedrag zal nooit een andere drijfveer hebben. Dagelijks smeeken wij God dat Hij u de noodige kracht en genade schenke, ten einde op kloeke en christelijke wijze den edelen last te torsen die u in Zijn naam en door den volkswil is op de schouderen gelegd.

Ik reken het mij tot een geluk, mijnheer de president, u de gevoelens van godsdienstige vaderlandsliefde te betuigen, die de harten mijner priesters en geloovigen vervullen, terwijl ik u dank zeg voor de enkele uren, welke gij ons in uw vluchtigen doortocht wijdt. Wij zullen de herinnering er aan in onze oude stad bewaren, die onder uwe bescherming het behoud van al hare eeuwenoude privilegiën stelt.

Het bezoek van het hoofd van den staat is een goede regeeringsdaad, omdat het een vaderlijke daad is. De eerste Franschman in waardigheid is de eerste dienaar van Frankrijk.

Aldus vat gij het op, mijnheer de president, en wij allen met u. Dit zal u het meest tot eer verstrekken en u de onsterfelijkheid waarborgen."

Op deze gevoelvolle taal wist Carnot volgens de republikeinsche bladen niets te antwoorden dan de volgende banale woorden:

„Als burger ben ik gekomen en ik dank u, dat gij in mijn persoon zijt komen groeten, zoo al niet den grootsten, dan toch den meest verknochten."

De *Monde* echter is in staat de beweringen der anti-clericale pers volkomen te logenstraffen; Carnot heeft zich in eerbiedige bewoordingen geuit en was zeer getroffen door de vaderlandslievende woorden van den prelaat.

— De ontvang van president Carnot op Corsica moet allerhartelijkst geweest zijn, maar de Corsicanen doen zich als practische lui die eerbewijzingen duur betalen. Zoo kon men onder de honderd franks geen rijtuig krijgen, en de levensmiddelen en ververschingen hielden daarmee gelijken tred. Het merkwaardigste was voorzeker de receptie der Corsicaansche burgemeesters. Van de 110 burgervaders waren er geen 30 afwezig, terwijl de meesten door een geheel gezantschap van gemeentenaren omstuwd waren. Er waren er van alle leeftijden en kleederdrachten: naast de Europeesche kleeding bemerkte men nog het kleed van geitenhaar.

Elke gemeente had haar eigen vlag, waarmee zij voor den president defileerde. Zij zeggen goede Franschen en goede vaderlanders te zijn, en er ligt iets treffends in het vuur en de hartelijkheid waarmee zij den president verwelkomden, als men bedenkt dat die brave lieden 30 of 40 mijlen hebben afgelegd, om het hoofd van den staat hunne hulde te komen betuigen.

Carnot heeft den burgemeester van Ray gedecoreerd, die reeds sinds 1848 hoofd zijner gemeente is. Deze uitstekende man was door dit eerbewijs wel geroerd, maar volstrekt niet van zijn stuk gebracht, want hij antwoordde op de gelukwenschen van den president: „Ik dank u, dat gij mijne diensten op deze wijze in het licht gesteld hebt."

Ten slotte schonk Carnot 2000 frs. aan het hospitaal, 500 aan het lief dadigheidsbureau en 500 tot werken van particuliere liefdadigheid.

Duitschland.— Mag men geloof slaan aan een particuliere dépêche van de *Temps* uit Berlijn dan zou de nieuwe rijkskanselier Caprivi het Vaticaan hebben doen weten, dat de Pruisische regeering wel geneigd was in den Landdag den terugkeer van zekere kloosterorden te steunen. Bij den tegenwoordigen stand van zaken zou zulk eene tijding niet onwaarschijnlijk klinken.

—Eene treffende plechtigheid heeft de katholieken van de stad Hannover om het doorluchtig hoofd der Duitsche centrumspartij, den afgevaardigde Windthorst, vereenigd.

Men weet dat deze getrouwe zoon der Kerk sedert jaren het doel nastreeft, de protestantsche hoofdstad van Hannover met een katholieke kerk te begiftigen, en dat hij hiervoor al de giften bestemd heeft, die hem zijn toegezonden. Meer dan 250,000 mark (150,000 gulden) heeft Windthorst tot dit einde reeds bijeengegaard. Ofschoon deze som de kosten van de Lieve Vrouwekerk te Hannover bij lange niet dekt, hebben architecten en bouwmeesters zoodanig den ijver van Windthorst gesteund en gedeeld, dat de kerk nu voltooid is en den 20 Mei ingewijd zal worden.

Om Windthorst hunne dankbaarheid te betuigen, hadden de katholieken dier stad besloten, volgens een oud Germaansch gebruik, voor de kerk, op het midden van het plein, een eik te planten, die den naam van Windthorst eik (*Windthorst-Eiche*) dragen, en den kinderen en kleinkinderen van het tegenwoordig geslacht den weldadigen man herinneren zal, dien zijne tijdgenooten „den parel van Meppen" hebben geheeten.

Windthorst was tot de plechtigheid van het planten van den eik uitgenoodigd, en de doorluchtige grijsaard woonde ze bij in gezelschap van zijn eenigen zoon. De pastoor deken van Hannover presideerde de plechtigheid. Hij bracht hulde aan den heer Windthorst en drukte de erkentelijkheid uit der Hannoveraansche katholieken voor hun weldoener. De eik, zei de deken, is het zinnebeeld van kracht, standvastigheid en trouw hij herinnert ons de eigenschappen en den strijd van den heer Windthorst. Na de inwijdingsrede werd de eik geplant en Windthorst bedekte het eerst met een schop aarde de wortelen van den boom: de geestelijken en de genoodigden volgden zijn voorbeeld.

Vervolgens nam Windthorst het woord op om zijne vrienden voor de groote eer te danken, die zij hem bewezen hadden. „Er zal ons nog veel te doen overblijven, maar met de hulp Gods zullen wij slagen. De beste wijze waarop de katholieken van Hannover mij hunne dankbaarheid zullen kunnen toonen, is in nauwe gemeenschap te blijven met de Kerk; dat zij zich steeds gehoorzame kinderen betoonen van onze gemeenschappelijke Moeder dat

---

ta impidi mi di ta den hende; ma mirá, registrá hinter mi curpa si él tin ni un mancha, i responde si mi cuero no tin blancura di un mosa di 15 anja; mirá bo jioenan homber; nan ta carni di mi carni; lechi di mi pecho a alimentá nan.— i bisa mi, si un muhé leproza por a criá semehante jioenan.* ¡No! no ganja Dios; pasobra El tin poder di kitá bo e jioenan homber koe bo ta rechazá awor, i di larga dinastia di Gelre sin heredero homber......; Ai, Reynoud! bo mes ta convencí di verdad di mi inocencia; ma bo ta larga amigonan libertino seducí bo; riba nan conseho bo a deshací bo di mi, pa bo por siguí libremente e deseonan di bo corazón i pa bo violá mandamientonan di Dios i di Iglesia. ¡O! Temé Dios, koe ta hustoe, corda bo bon, koe fiel observancia di su cuarto mandamiento ta obtené un recompensa hermosa, manera terrible lo ta castigo di su violación. ¡Reynoud! ya bo tin muchoe carga riba bo conciencia; abandoná e camino di perdición? Abandoná e vida relahá i bibá atrobé pa bo jioenan i bo súbditonan,— i Gelre lo bendicioná bo i respetá bo di nobo. ¡Ai! doena mi es fortuna di por bolbé apreciá bo i sirbi bo como mi senjor; di por bolbé stimá bo como tata di mi bon jioenan, di por bendicioná bo atrobé como bieahechor i tata di Gelre........!"

Abundantemente él a keda tá derramá lágrima, koe a entrecortá su palabranan. E dos jioenan també a gritá yorá, mirando agua na wowo di nan mama

E duque a keda mudo bao di impresión di lo ke él tabata mira i tendé. Pa un momento él a comprendé lo criminal di su conducta, i él a sinti arrepentimiento. Verdad ta koe él tabata posedé un corazón recto, ma arrastrá pa su ambición di luho i disipación, i dominá pa su amigonan falso i libertino. El a lamanta anto di su stoel, yorando él a colié, Eleonora brazá, i'él a zoenchéle en senjal di union atrobé. Unbé e dos jioenan a loebidá nan lágrima, i contento nan a coeminsá hungá coe e cachó blanco koe a bin acariciá nan.

E ora ayí e duquesa a lamantá fó di rodiljá i doenando un paso é a yegá te cerca e mesa. Briljo di su alegria i di su dicha a realzá ainda más magestad di su persona; coe imperio él a hizá su cabez noble arriba i coe profundo menosprecio él a keda ta mirá e noblenan sin honor, sintá rabiá i mudo na e mesa di fiesta.

Eleonora a poné su manoe robes riba schouder di su esposo koe a reconcilíá coe n'éle, i alzando su manoe drechi, él dici:

—"¡ I boso, cabaljero i senjornan! como senjora i duquesa di Gelre, mi ta manda boso di abandoná inmediatamente e corte aki, koe boso ta deshonrá i rebahá. Retirá boso i no riscá bolbé aki hamás, pasobra recordá boso koe: Dios ta protector i vengador di inocencia perseguida."

Eleonora a papiá, i maldicionando e amigo lembedónan a abandoná Valckenhof.................................

Ma dicha di Eleonora no a durá largoe. Bien pronto Reynoud a bolbé loebidá su promesa, su fidelidad i su honor, i di nobo él a bolbé asociéle coe e amigonan.

Ma Dios tabata hustoe i El a cumpli e amenaza di Santa Clarisse di Keulen.

Poco dia despues dj' esai, Reynoud a bai asisti na sacrificio di misa na Nymegen, na momento koe él kier a bai lamantá, su pia a pegá den su mántel i él a cai kibra su garganta.

Dios tabata hustoe, i El a cumpli també amenaza di Eleonora, pa motiboe koe e dos jioenan homber di Reynoud a moeri sin largá ningun descendiente, i dinastia di Gelre a keda mas di cien anja sin heredero homber.

Fin.

zij de liefde voor God en den naaste beoefenen." Voor zich zelf verzocht Windthorst ten slotte eene weldaad, die niemand hem zal weigeren: dat zijne vrienden en alle katholieken van Hannover zich zijner in het gebed gedenken.

— Bij het diner, onlangs aan boord der *Fulda* die voor Bremerhaven ten anker lag, gehouden, heeft de Keizer gezegd, dat men op hem moest vertrouwen, dat hij werkzaam zal zijn voor het behoud van den vrede. Wanneer in de pers zijne woorden soms anders mochten worden uitgelegd, moest men denken aan het gezegde van den ouden Keizer: dat men aan het woord des Keizers niet moet draaien of eene spitsvondige uitlegging geven. Zijn streven is gericht naar den vrede. Handel en bedrijf kunnen alleen bloeien, wanneer zij door vrede zijn gewaarborgd.

— Bismark's uitingen bij de ontvangst van de deputatie uit de Centrale Vereeniging van Duitsche industrieelen, welke dezer dagen op Friedrichruhe plaats vond, bewijzen maar al te zeer, dat de „groote man" zijn leed niet kan verkroppen, en dat hij geheel tegen zijn zin van zijn ambt als Rijkskanselier is ontslagen. Richter's *Freisinnige Zeitung* weet omtrent die ontvangst het volgende mede te deelen.

In antwoord op de leedbetuigingen der deputatie over Bismarck's aftreden, verklaarde deze met onmiskenbare warmte, dat hij zijn ontslag niet genomen, maar het verkregen had, en dat hij zeer gaarne Kanselier gebleven ware, indien de Keizer het had gewild. Hij klaagde over de ondankbaarheid der menschen. Hij meende namelijk reden te hebben om te gelooven dat een minister, die aan hem zijne geheele opkomst te danken had (men vermoedde dat Von Bötticher hiermede wordt bedoeld) tegen hem bij den Keizer had gestookt. Om dit te verhinderen, had hij een kabinets-order van 1852 voor den dag gehaald, welke den omgang der ministers met den Kroon onder de controle stelt van den minister-president. De Keizer had hem zijn onderhoud met Windthorst tot een verwijt gemaakt. Hij echter moest het als een recht van den Kanselier beschouwen, met elken „rijksbode" (deze uitdrukking bezigde Bismarck) zelfstandig te verkeeren. Thans geloofde hij dat hem met dit onderhoud een strik gespannen was geworden. Windthorst had namelijk dit onderhoud verlangd, doch had daarbij zulke onbeschaamde eischen gesteld, dat deze inderdaad niet ernstig gemeend konden zijn. In zakelijk opzicht was er tusschen den Keizer en hem slechts over de arbeidersquestie verschil van meening geweest. Zijns inziens moest de thans aangenomen houding der Regeering juist tot eene teelt van sociaal-democraten leiden.

Al deze uitingen zouden hebben plaats gehad ten aanhoore van eenen talrijken kring van personen, die niet den indruk ontvingen alsof Bismarck ze onder stoelen en banken wilde schuiven. Bij het afscheid zou voorts nog graaf Herbert Bismarck gezegd hebben, dat hem zelven het ontslagen worden uit den tredmolen der politiek welkom geweest was, doch dat het hem speet voor zijnen vader, die gaarne nog Kanselier gebleven ware.

Belgie. — Zaterdagmiddag 19 April ten 1.40 kwam Stanley te Brussel aan in het zuiderstation, behoorende tot de voorstad St. Gilles.

Burgerwacht, grenadiers en een detachement gendarmes waren in en buiten het station opgesteld. Op het perron, waar de koninklijke trein met den beroemden reiziger zou aankomen, lag een rood tapijt. De groot hofmaarschalk als vertegenwoordiger des konings en tal van autoriteiten wachtten Stanley op. De pijlers der overkapping waren met het Belgische rood-geel-zwart en de blauwe vlag met de gouden ster van den Congo-staat versierd.

Toen Stanley uitstapte, speelde de muziek het Amerikaansche volkslied. Het koninklijk salon, waar de receptie plaats had, prijkte met bloemen en gewassen. De burgemeester van St. Gilles hield er eene speech, waarop Stanley uiterst laconisch antwoordde.

Onder het gejuich der menigte en eene flinke regenbui reden Stanley en zijne gezellen in open hofrijtuigen door de met Belgische en Amerikaansche vlaggen getooide straten naar het koninklijk paleis.

Hier vond de begroeting plaats tusschen Stanley en Leopold II onder een flinken handdruk, waarna de koning al zijne gasten onmiddellijk aan tafel noodigde. Daarna had Stanley een particulier onderhoud met zijn gastheer, dat afgebroken werd, toen de koningin en prinses Clementine van het kasteel te Laeken aankwamen. De wederzijdsche voorstelling had plaats, en des avonds dineerden het vorstelijk gezin, de Afrika-reizigers (Stanley, dr. Parke, Jephson en Wilson) het hof, burgemeester en schepenen van Brussel gezamenlijk.

Stanley bracht den avond in de vertrekken des konings door en begaf zich om elf uren naar zijne appartementen in den rechtervleugel van het paleis, in welken hij gelogeerd is.

— Aan de leden van het antislavernij-congres verklaarde Stanley, dat de slavenjacht, welk een gruwel ook, toch nog de grootste geesel niet is van het „zwarte werelddeel."

Veel erger nog noemt hij de ivoorjacht, gedreven door Arabische handelaars, die in alle streken van het binnenland plantages vestigen om vandaar uit met hunne benden den inboorlingen het ivoor te ontrooven, dat deze op hunne olifantjachten buit maakten.

Bij die rooftochten worden meer gruwelen gepleegd dan bij de slavenjachten. Bij de laatste is het zaak, de levende koopwaar zooveel mogelijk te ontzien, maar waar het om ivoor te doen is, wordt zonder genade jong en oud vermoord en worden geheele streken ontvolkt.

„Overal op mijn weg," zeide Stanley, „heb ik sporen aangetroffen van de afschuwelijke ivoorjacht, welke tienmaal meer bloed en tranen kost dan de slavenjacht."

Portugal.—Majoor Serpa Pinto de man van het Portugeesch-Engelsch geschil, is 20 April uit Afrika te Lissabon aangekomen. Hij zag er slecht uit en had heel zijn reis door de Afrikaansche koorts gehad.

De majoor werd begrijpelijkerwijs met geestdrift ontvangen. De ministers van Marine en Koloniën, de leden van 't aardrijkskundig genootschap en tal van hooge personen wachtten hem op en juichten hem toe.

Zuid-Amerika. — Te Georgetown, de hoofdstad van Britsch Guyana, wordt een comité gevormd, met het doel een standbeeld op te richten ter gedachtenis aan wijlen den beroemde Jesuïet Perry. Men meldt ook, dat er stappen gedaan worden, om de stoffelijke overblijfselen van den vermaarden sterrenkundige naar Engeland over te brengen.

— Uit Buenos Ayres wordt een ontzettende ramp gemeld door het ontploffen van honderd centenaars dynamiet, ten gevolge waarvan eene kolonie van vier duizend menschen, die zich neergezet hadden op de terreinen der Huanchaca-mijnen, in Bolivia, vernietigd is.

Een kloof van twintig meter diepte is in den grond geslagen, waar honderden slachtoffers onder de hevige pijnen den laatsten adem uitbliezen, verpletterd onder neerstortende balken en allerhande soort van zwaar houtwerk of waar zij verdronken in een zee van petroleum, die dat vreeselijke graf vulde.

Behalve petroleum en dynamiet werden en in Huanchaca, dat eene tuighuis bevat, nog twee millioen patronen bewaard, die ook ontploften. De huizen stortten in als bij een aardbeving en er ontstond een brand, die drie dagen duurde en nog vernielde wat was blijven staan.

Middel-Amerika. — De samensmelting van de vijf republieken van Centraal-Amerika, Costa-Rica, Nicaragua, San Salvador, Guatemala en Honduras tot eene, mag als zeker beschouwd worden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.—Mayo 17. Nan ta bisa koe Gobierno lo nombrá general Miribel comandante en hefe di ehército en caso declará un guerra.

Nan ta keré koe e asunto di Dahomey lo regla bien lihé.

Berlin.— Nan ta bisa koe mayor Wissman a bombardeá i toema stad di Lindi na Africa.

Madrid. Cámara di diputadonan a aproba presupuesto di isla di Cuba. 14 mil trahadó a nenga trabao na Bilbao.

Havana. — Gobernador civil a toema toer precaución necesaria pa evitá toer disgusto, koe lo por bin presentá, pa motivoe di nengamentoe di trabao.

Paris.—Mayo 18. Almirante Du Petit Thouars a moeri.

Sofia.—Proceso dje conspiradornan di Bulgaria, coeminsa ayera, a pará te dia 20 awor.

Londres.— Harrison i Roche, partidarionan di Parnell, ta elihí pa miembro di Parlamento.

Den Cámara di Comunes, nan a debatí pa segunda bé e *bill* koe ta oponé pa empleá sobrá di placa di presupuesto di Cultos pa yudá agricultornan di Irlanda.

E *bill* tocanti coempramentoe di terrenonan tabata debatí també pa segundo bé.

Sub-secretario di Estado na departamento di Rel. Ext. a manifestá, koe e tratadonan koe Stanley a haci coe e hefenan africano, no ta aprobá pa Gobierno.

San Petersburgo.— E Congreso internacional koe lo trata riba prisionnan lo habri dia 16 di Junio.

Madrid.— Tabatin disgusto serio na Bilbao den algun trahadó. Forza armá a interveni i tabatin masjá morto i hende heridá.

Provincia Vizcaya ta declará na estado di sitio.

Paris. Mayo 20. E Conferencia telegráfica internacional a habri dia 16 di Mayo.

Londres.— Sub-Secretario di Estado na departamento di Rel. Ext. a manifestá den Cámara di Comunes, koe él no por confirmá e informe di Cardenal Lavigerie i di Companía aleman na Africa Oriental, tocanti monopolio di Uganda si ta cos misionnan inglés sali bai.

Madrid.— Tin grandi agitacion den trahadornan di Bilbao; nan a cerá masjá hende.

Havana.— Un gran incendio dia sabra anochi den un depósito di heroe. Ya ora e candela tabata dominá caba, un cantidad di polboe a boelá i e cas a cai matando 40 hende i heridando un gran cantidad. Den esnan koe a moeri, tin senjor Muset Ordoñez i Conill, gran comerciante i Francisco Silva, cónsul general di Venezuela, koe a bai pa bai doena auxilio.

Pa motiboe dje desgracia ayi, toer teatro a cerá i casnan di comercio a larga toer negocio para. Suscricionnan habrí a producí unbé masjá mil di peso.

Ajera nan a dera e víctimanan.

Santiago di Cuba.— Cámara di Comercio i Consulado Venezolano a halá na bandera á medio palo na honor di memoria di Muset i Silva.

Paris. Mayo 21. Ta demoestrá den e proceso di Sindicato di koper, koe Secretan, director dje sociedad di metalnan, a empleá toer medio pa haci koper subi 10 miljon den dos luna.

Rusia ta pura Turquia pa pagá indemnización di guerra.

Londres. — Courant *London Universal Review* ta publicá un petición haci na Czar pa 254 firmante, figurando bao di nan masjá miembro di Cámara di lordnan i di Cámara di Comunes, tocanti ultrahe i hechonan haci na desterradonan di Siberia.

Vapor *Harold*, di viaha di Bilbao pa Glasgow, a naufrágá cerca costa di Irlanda. Seis hende a hogá.

Paris. Mayo 22.— Tropa francés a coehé stad na Dahomey; na un batalja hendenan dje lugar ayí a perdé 1500 homber, i francesnan tabatin solamente 15 morto i 72 heridá.

Madrid.— Poco poco e nengadonan di trabao na Bilbao ta bolbé na nan ocupación.

Nan ta bisa koe bien lihé estado di sitio lo ta lamantá.

Havana.— Dia luna pasá nan a derá e victimanan di incendio.

Gobernador general Chinchilla i toer autoridadnan tabata na entierro.

Tabatin un multitud grandísima di hende pa mirá morto pasa: 200 krans tabata poné riba e diferente cahanan di morto.

Paris. Mayo 21.— Den un discurso koe Bismarck tabatin algun dia pasá coe un periodista francés Dessoux, e principe a manifestá koe e cos principal, koe lo por trece un guerra, ta rabia di Francia tocanti Alsacia Lorena.

Soponé koe Francia haci alianza coe Rusia i koe nan soeta Alemania, anto Rusia lo caba coe Francia despues. Segun su firme convicción Alemania ta pa Europa occidental un baluarte contra invasión rusa.

Paris, Mayo 22.—Cámara di diputadonan a coeminsa discutí e lei riba prensa.

Conferencia internacional riba minanan a habri ayera na Bruselas.

New-York.— Noticianan di Rio Janeiro ta bisa, koe tropanan di gobierno a sofoca e revolución na Porto Alegre.

Gobierno provisorio ta di opinión, koe constitución mester ta inmediatamente proclamá.

Madrid.— Trahadonan na provincia Galicia a nenga di traha.

Gabinete ta haci oposición contra e plan di traha un estatua pa general Cassola.

Havana.— Suscrición na favor di familia dje víctimanan di incendio a pasa 30 mil *pesos* caba.

VERSCHEIDENHEDEN.

De keizer van Duitschland heeft aan Jules Simon een boekdeel gezonden, dat de muziekwerken van Frederik den Grooten bevat. Het is een werk in folio, met veel sierlijkheid gedrukt; het bevat vijf en twintig sonaten en vier stukken voor de fluit. Ook bevat het nog een facsimile van een compositie van Frederik.

Keizer Wilhelm deed dit geschenk vergezeld gaan van een eigenhandig geschreven franschen brief, die aldus luidt: "Daar ik persoonlijk met u kennis gemaakt heb, na u sedert jaren te hebben leeren hoogachten als geleerd schrijver en wijsgeer, wensch ik er toe bij te dragen, dat gij een goede herinnering bewaart van de vreedzame zending, ten dienste der beschaving, die u in mijne residentie geroepen had.

Ik zend u dus een verzameling der muziekwerken van mijn voorvader Frederik den Grooten."

Een beschonken man liep te Newark, met een kind op den arm over de daken. Hij sprong van het eene dak op het andere over snijdingen en gangen heen, zoo vlug als eene kat.

Men riep hem toe en dreigde, maar het hielp niet; de man wilde zijne zonderlinge kunstverrichtingen niet staken en dreigde het kind naar beneden te werpen als iemand beproefde hem te naderen. Daar struikelde hij en viel door een daklantaarn heen, op den vloer van een huisgang. Als door een wonder was noch het kind, noch de dronken man door den val verwond.

De man werd door de politie opgepakt en het kind bracht men aan zijn moeder terug.

In een particuliere correspondentie uit Brussel aan het *Hbl.* leest men:

Vóór de aankomst van Stanley had in het station te Brussel een klein opstootje plaats, dat ik alleen vermeld, omdat daarbij de minister voor Buitenlandsche Zaken van den Congo-Staat, Van develde, en de bekende luitenant Baert, zooals men zich zal herinneren een der officieren van Stanley's achterhoede, die om gezondheidsredenen naar Europa moest terugkeeren, met eenige andere personen teruggedrongen werden. De bevelhebber der schutterij van

St.-Gilles verzocht een twintigtal personen, die op de plaats waar Stanley zou uitstappen bij elkaar stonden, zich wat verderop te begeven. Het verzoek, dat eenigszins als een bevel klonk werd niet goed opgenomen, en een woordenwisseling ontstond. De eene partij was vastbesloten te blijven, de andere overtuigd van de noodzakelijkheid dat de partij nº 1 moest worden verwijderd.

—Ik zeg u dat ge wel zult gaan, en anders zal ik u door de schutterij uit de poort laten zetten, riep de officier eindelijk, woedend.

—'n Mooie grap!

—Qui est cet imbécile?

—C'est le major Capron!

—Ah, ah, le major Capron!

En 20 opschrijfboekjes verschenen, en 20 potlooden krabbelden den naam van den ongelukkigen majoor op een wit blaadje.

—Daar zal hij plezier van hebben ce m' sieur Capron!

—Il verra son nom dans tous les journaux?

—*L'Imbécile! le St Gillois!* ik zal zijn naam verkeerd spellen: de beste straf, meende een.

—Zeg aan hen die u gezonden hebben, zeide een ander met een bekende toespelling, dat wij niet weggaan dan voor 't geweld van bajonetten!

De majoor scheen dien wenk letterlijk op te vatten. Hij liet een gedeelte der schutterij uit het front marcheeren zwenken, en daar ging het. Langzaam, maar onverbiddelijk werden de heeren, ondanks de scheldwoorden, die zij den majoor naar het hoofd slingerden en hun hevig protest, achteruit gedrongen. Ze worstelden en poogden zich door de rijen der schutterij heen te dringen; men werd zelfs handgemeen, maar niets baatte. St. Gilles had ditmaal over Brussel gezegevierd.

Aan weinigen is 't bekend, dat Henry Stanley, de beroemde Afrika-reiziger, eigenlijk John Rowland heet

Hij is de zoon van arme ouders, welke te Deubigh in Wallis woonden. Hij werd in 1841 geboren. Stanley is slechts een aangenomen naam. Ziehier hoe hij daaraan kwam.

Op zeer jeugdigen leeftijd verliet hij Engeland en scheepte zich in naar Amerika. Te New-Orleans gekomen, zag hij voor het venster van een drogist de bekendmaking: *A boy wanted.* Hij trad binnen.

— Hebt ge een jongen noodig?

— Ja, wat hebt ge zoo al geleerd?

— Ik schrijf een goede hand.

— Laat eens zien, zeide de drogist.

Hij gaf den knaap een pen en wees hem een linnen zak, waarop stond: H M. Stanley."

— Schrijf dat eens na.

Voldaan over de proef, nam Henry Morton Stanley—zoo was de naam van den drogist—den jeugdigen Engelschman in zijn dienst en was in 't vervolg zoozeer over hem tevreden, dat hij hem tot zoon aannam en zijn naam gaf.

Ziedaar hoe John Rowland Henry Stanley werd.

In het Engelsch weekblad *The World* komt een beschrijving voor van een bezoek aan „het Loo", waarvan het *Hbl.* een vertaling geeft.

De schrijver noemt „het Loo," het bekoorlijkste plekje tusschen Utrecht en Zutfen. „Sinds Stadhouder Willem III daar zijn jachtverblijf bouwde — zegt hij — is er weinig veranderd. Ofschoon de witte gevel en groene zonneblinden nieuw gewit en geschilderd zijn, bezit het paleis een oud, eerwaardig voorkomen. Een breede stoep leidt naar een ruime vestibule, die naar het schijnt, te gelijker tijd voor salon, boekerij, museum en biljartzaal dienst doet. Groote albums, meest met platen uit vreemde landen, kaarten e. d. liggen op de tafels; er staan ouderwetsche rustbanken en stoelen; kachels verspreiden het grootste gedeelte van het jaar een aangename gelijkmatige warmte, en aan de muren hangen talrijke merkwaardigheden uit de Oost, door Houtman, Lemaire, Hartog, Caron, Van Campen en Berkel van hun ontdekkingsreizen medegebracht. Konin Willem III is even ervaren in de geschiedenis hunner reizen als in de muziek. Geen der nieuwste werken, die op deze kunst betrekking hebben, is hem onbekend.

„Langs een zacht-verlichte dubbele trap bereikt men een soort van opperzaal, waarvan de wanden met kostbare Vlaamsche gobelins uit de 16e eeuw zijn behangen. De receptiezaal van den koning is vol van de fraaiste kunstwerken, groepen in brons op marmeren voetstukken. In deze zaal hebben muziekuitvoeringen plaats.

„'s Konings studeerkamer, rechts van den middelgang, is van boven tot beneden met alle soorten van wapens behangen. Koning Willem kent de plaats van elk jachtroer en verheugt zich bijzonder in de volledigheid dezer verzameling. Elke nieuwe verbetering in wapens kent hij; zijn kloeke houding, frissche gelaatskleur, zijn wit haar maken een aangenamen indruk.

„Een brandende kaars staat op de met papieren bedekte schrijftafel en in een reeks portretten, voor 's konings inktkoker, ziet men de beeltenissen van de koningin, prinses Wilhelmina, koningin Victoria van Engeland, den koning der Belgen, den prins van Wales en andere vorstelijke personen. Een vroolijk vuur brandt in den open haard, onder 's konings stoel ligt een Perzisch tapyt en elke plaats waar geen kanonnen of geweren stonden, wordt door eenige zeldzame schilderijen en bronzen beelden ingenomen.

„De buitenplaats is geheel in overeenstemming met het Engelsch karakter van het gebouw ingericht; alleen ter zijde van het paleis is een Hollandsche tuin. Overal is buitengewoon frisch, groen gras, en er is niets dat de koning méér mist dan zijn dagelijksche uitstapjes te voet of te paard naar vergelegen deelen van zijn heerlijk landgoed."